

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TOITOI

Een blijspel in twee bedrijven

1880
door

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3473

PERSONAGES

(4 dames – 3 heren)

RENE, (60 +). Gepensioneerde brandweerman, 35 jaar getrouwd met Georgette, sloef.

GEORGETTE, (55+). Hautaine, bazige vrouw van René, voert altijd het hoogste woord.

JAKKE, (30/50). Bouwvakker, single, houdt van de vrouwtjes.

SWA, (30/45). Bouwvakker, single, passie voor zijn moto. Woont bij ouders.

MARLEEN, (30/40). Sportief, getrouwd met Fons en heeft twee kinderen. Ze lispelt.

JOSE, (35/50). Iets rijpere dame, houdt van snelwandelen, vriendin van Marleen.

CHARLOTTE, (35/45). jongere zus van José, werkt als verpleegster.

Tics

Bijna elk personage heeft een tic of karakteristieke eigenschap:

RENE heeft een bril op die hij/zij regelmatig met zijn wijsvinger hoger op zijn/haar neus duwt.

GEORGETTE heeft smetvrees.

JAKKE krabt af en toe eens aan zijn/haar achterwerk.

SWA wanneer hij/zij met zijn/haar neus snuift, trekt hij/zij even aan zijn/haar kruis.

MARLEEN lispelt. Vooral haar/zijn ‘s’ klinkt door en soms wordt er ergens een ‘j’ tussen geschoven.

JOSE heeft geen tic.

CHARLOTTE doet regelmatig haar/zijn haar uit haar/zijn ogen door met haar hoofd te bewegen of met haar/zijn hand (ook al heeft hij geen haar).

De tics worden over het algemeen niet overal in het script vermeld. Het is aan de regisseur om deze al dan niet toe te voegen daar waar ze volgens hem/haar het beste effect hebben.

Opgelet: Gelieve niet te overdrijven in de gebruiksfrequentie van de tics. Beter enkele keren minder maar op het juiste moment.

DECOR

Een lange hoge ‘stenen’ muur van links naar rechts over het podium. In het midden tegen de muur staat een blauw/wit mobiel toilet (ToiToi). Twee parkbanken, ééntje kant cour, andere kant jardin. Verdere aankleding laat ik over aan de creativiteit van de regisseur. De muur kan eventueel nog wat graffiti bevatten maar men moet wel nog zien dat het een muur is. Grondbedekking eventueel groen of kunstgras. Hier en daar wat groen kan ook maar niet overdreven. Hou het liefst sober. De achterkant van het mobiele toilet moet geopend of de binnenkant achterruit gereden kunnen worden zodat de acteurs makkelijk in en uit kunnen stappen om zich te verkleden zonder dat dit merkbaar is voor het publiek. Regelmatig moet het ‘bezet’ bordje van rood naar groen en vice versa worden omgezet. Indien mogelijk moet de ToiToi ook kunnen beven. Een nood sirene moet kunnen klinken.

Suggestie: Voor mogelijke levering van een originele ToiToi zonder achterzijde neemt u best contact op met de firma ToiToi&Dixie, Hemelstraat 16 te 1651 Lot. Telefoon: 02 377 12 88.

De switch: Wie wordt wie chronologisch.

Bedrijf 1 :

Jakke, bouwvakker 1 wordt Georgette, vrouw van René.
Georgette, vrouw van René wordt Jakke, de bouwvakker.
Marleen, de jogger wordt Swa, bouwvakker 2.
Swa, bouwvakker 2 wordt Marleen, de jogger en vriendin van José.

Bedrijf 2 :

René, de man van Georgette wordt Charlotte, de verpleegster en zus van José.
Charlotte, de verpleegster wordt René, de man van Georgette.

Einde bedrijf 2 Finale :

José, de jogger wordt Georgette, de vrouw van René.
Georgette, vrouw van René wordt José, de jogger.

Belangrijk: In het script wordt steeds de originele voornaam van het personage vermeld. Om duidelijk te maken wanneer de acteur/actrice zijn/haar alter ego speelt en om verwarring te vermijden, volgt na de originele naam van het personage tussen haakjes de naam van het personage waarvan zij/hij de identiteit over heeft genomen. Om het voor regisseur en acteurs eenvoudiger te maken stel ik als auteur voor om in gedachten steeds tussen de twee vermelde personages de woorden ‘speelt personage’ te plaatsen.

*Vb. Georgette(Jakke) wordt: Georgette speelt personage Jakke.
Eens je met kledij gaat repeteren lost dat ongemakje zich vanzelf op.*

De acteurs nemen zowel karakter als maniertjes over van het personage dat ze worden. Meet de mannelijke acteurs GEEN nepborsten aan aub. Ik stel voor om niet te veel aan stemvervorming te doen. Wanneer ieder zijn eigen stem behoudt is het makkelijker spelen en leuker voor het publiek. Het kan wel iets stoerder (vrouwen) of iets zachter (mannen).

Kledij en attributen: chronologisch:

JAKKE : bouwvakkerskledij, hesje, helm.

SWA : Bouwvakkerskledij, helm.

JOSE : Strakke joggingkleren, TomTom runner (sporthorloge), drinkbus.

MARLEEN : Strakke kleurrijke joggingkleren, zweetband rond voorhoofd, drinkbus.

RENE : Zwart of grijs kostuum, wit hemd, das of vlinderdas, hoedje, bril.

GEORGETTE : Klasse deux-piece, blouse, nylon kniekousen, zwarte gedistingeerde schoenen met lage hak. Collier, armband, oorbellen, hoedje. Nadien crocks aan de voeten.

CHARLOTTE : Jogging en in deel II gewone verpleegstersoutfit, witte korte kousen en loopschoenen.

Bij de switch naar een ander personage dragen de acteurs exact dezelfde kledij en attributen als het personage dat zij op dat ogenblik spelen. Er zal dus telkens minstens 2x dezelfde passende outfit dienen te worden voorzien per acteur. Mijn voorkeur gaat eveneens uit naar het spelen zonder pruiken.

KORTE INHOUD

Wat als u zeer dringend naar het toilet moet en de enige optie een ToiToi (mobiel toilet) aan een bouwwerf is? Gaat u of gaat u niet? Natuurlijk gaat u. Maar wat als u in de huid van een ander persoon terug buitenkomt? Kan niet zegt u! Dat dachten de personages in 'TOITOI' ook tot..

EERSTE BEDRIJF

SCÈNE 1 : De bouwvakkers Jakke en Swa.

(Twee bouwvakkers, Jakke en Swa, met veiligheidshelmen op, komen met hun boterhammendozen en thermossen op de scène, Jakke is vrijgezel, Swa woont thuis in bij zijn ouders. Ze zijn in discussie verwikkeld. Toilet staat op groen.)

SWA : Jakke jongen wat kent gij daar nu van?

JAKKE : Meer dan ge zou denken.

SWA : Ah ja, zeg mij dan eens dewelke heeft de schoonste lijn, is geweldig sexy, trekt gelijk een raket, zuipt bijna niks en kruipt ge elke dag met plezier op?

JAKKE : Goedele Liekens?

SWA : *(Ontstemd)* Nee jongen, de Kawasaki Ninja 400, dat is pas een machien.

JAKKE : Ik ben meer voor van die shoppers zoals de Honda Gold Wing.

SWA : Da's ne strandjanettenbak.

JAKKE : Of de Harley Davidson.

SWA : Da's een bak voor watjes waar alleen oude kalende sussen in hun midlifecrisis op rijden. Zo van die vintagegasten op zoek naar een verlenging van hunne ge weet wel en die elke keer een blauw pilleke moeten slikken of anders niks niet meer klaar krijgen! Nee jongen, de Kawasaki Ninja 400 dat is geen bak voor broekkakkers maar voor echte venten.

(Ze zitten ondertussen op de bank, openen hun boterhamdoos en beginnen te eten.)

JAKKE : Zei den echte vent die elke dag boterhammen met choco eet.

SWA : En pas op... zo een Kawasaki Ninja 400, prijs-kwaliteit, dik in orde hé. Ge moet die zelfs niet laten ombouwen, die is al omgebouwd.

JAKKE : Dat ze u nog niet hebben omgebouwd!

SWA : Tot wat?

JAKKE : Een echte vent.

SWA : Gij lacht met mij hé!

JAKKE : Met wie moet ik anders lachen?

SWA : Ik zal u eens iets vertellen sè. Ik heb hem gekocht en ik ben er zelfs mee hier. Wat zegt ge daar van?

JAKKE : Kunt gij daar wel mee rijden?

SWA : Hela Jakke jongen, voor wie houdt gij mij? Ik rij al met moto's van toen ik zo klein was en heb ooit maar één accident gehad.

JAKKE : Eén maar?

SWA : Jaren geleden met mijne crosser in een veld tegen een ezel gereden.

JAKKE : Ocharme dat beest.

SWA : Sleutelbeen gebroken.

JAKKE : Den ezel?

SWA : Grappig Jakke, heel grappig.

JAKKE : In plaats van te crossen zoudt ge beter een lief gaan zoeken, zo jong zijt gij ook niet meer.

SWA : Hoort wie het zegt, de eeuwige vrijgezel. En daarbij, waarom heb ik een lief nodig als ik een Kawasaki Ninja 400 heb?

JAKKE : Ah! En hoe doet ge het er dan mee? Via den uitlaat?

SWA : Gij hebt nog nooit op een Kawasaki Ninja 400 gereden, anders zoudt ge wel weten dat dat beter is dan een lief. Dat zaagt niet, dat klaagt niet, dat is nooit moe, heeft nooit koppijn, dat staat altijd voor u klaar en daar rijdt ge op wanneer ge wilt. Een ritje met zo'n machien hé Jakke jongen dat is het summum van genot, beter dan klaarkomen.

JAKKE : Uw moeder moet veel vuile was hebben.

Drie joggers Marleen, Charlotte en José komen voorbij. Ze doen een soort snelwandelen met korte pasjes waardoor het lichaam hoog en laag gaat.)

MARLEEN + JOSE + CHARLOTTE : ...hop, hop, hop, hop, hop....

JAKKE : *(fluit naar hen.)* Fwiet, hey poppemiekes, als ge efkes wilt rusten er is hier naast mij nog een plaatske vrij. Hihi

(Marleen en Charlotte kijken niet om, José wel, even gecharmeerd glimlachend, terwijl ze verder joggen. Jakke kijkt hen glimlachend achterna.)

MARLEEN + JOSE + CHARLOTTE : ...hop, hop, hop, hop, hop... *(Alle drie af.)*

JAKKE : Ferm poepekes. Hebt ge dat gezien Swa?

SWA : Wat hebt ge daar nu aan?

JAKKE : Aan poepekes?

SWA : Aan de vrouwen achterna fluiten. Denkt gij nu echt dat ze door dat te doen zich gaan omdraaien, op uwe schoot gaan komen zitten en zeggen Jakke, lieveke, gij zijt de ware voor mij kom fluit nog eens want ge fluit zo schoon.

JAKKE : Sè Swa dat is nu het verschil tussen u en mij. Gij zit de hele dag met brommers in uwe kop ...

SWA : Het zijn moto's en het is wel de Kawasaki Ninja 400 die...

JAKKE : Ja, dat weet ik ondertussen. En ik met de vrouwkes. Veel verschil is er niet alleen dat dat van u een machien is en dat van mij van vlees en bloed, voor de rest geeft het dezelfde emoties, alleen moet ik in bed geen uitlaat gebruiken.

SWA : En dat ze wel zaagt, klaagt, koppijn of haar vodden heeft op de verkeerde moment...

JAKKE : Precies of aan uwe moto mankeert nooit iets, of moet die nooit binnen voor nazicht?

SWA : Nooit, ik doe dat allemaal zelf. Ik haal hem zo uiteen en steek hem terug ineen zonder dat er één vijs overblijft. En trouwens over uiteen halen gesproken, uw lieven die kunt gij ook nooit lang houden hé. Wat was uw langste relatie? Een maand?

JAKKE : Veel langer

SWA : Wat was de max?

JAKKE : 32 dagen.

SWA : Zijn ze uw schoon ogen zo rap moe of presteert ge niet goed genoeg?

JAKKE : Ge moogt mijn exen gerust mijn prestaties vragen.

SWA : Oei hielden ze een tabel met de scores bij? Jakke: vandaag niet gescoord, Jakke: vandaag twee penalty's gemist, Jakke: vandaag op zijn bek gegaan...

JAKKE : Het is al goed jong. Gij verstaat niks van vrouwen gij. Vrouwen hebben graag dat ge naar hen fluit. Voor hun is dat een vorm van erkenning van hun schoonheid en van hun begeerlijkheid.

SWA : Uit welke gazet haalt ge die bullshit? 'Kerk en Leven'?

JAKKE : Dat is pure vrouwenkennis Swa. Ik weet wat vrouwen willen.

SWA : En ik weet wat mannen willen. Borsten en billen.

JAKKE : Typisch standpunt van een 'echte' vent. Vrouwen hé Swa moet ge subtiel aanpakken.

SWA : En daarom fluit ge er naar, van subtiliteit gesproken.

JAKKE : Fluiten is een expressie van goedkeuring, een eerste contact. Als ge fluit en een vrouw kijkt om, is er interesse.

SWA : Of ze wilt zien welke vetzak nu weer naar haar fluit om u achteraf aan te geven voor grensoverschrijdend gedrag.

JAKKE : Als ge zo redeneert is alles grensoverschrijdend gedrag hé Swa. Wat mag ne vent tegenwoordig nog wel? Ge moogt begot niks meer of ze maken er direct een publiek schandaal van. Wij mannen zijn nog altijd de jagers en de vrouwen de prooi. Dat was vroeger zo en dat is nu niet anders.

SWA : Ik weet er niet veel van maar ik denk dat het tegenwoordig juist andersom is.

JAKKE : Ah gij denkt dat de vrouwen naar de venten gaan fluiten?

SWA : Dat niet want de meesten kunnen niet fluiten maar laat het mij anders uitdrukken.
Als ik op mijne Kawasaki Ninja 400 rij..

JAKKE : Daar gaan we weer.

SWA : Laat mij uitklappen! Als ik aan 't rijden ben en ik sla efkes goedkeurend met mijn hand op de naftbak van mijne Kawasaki moet ik geen schrik hebben dat hij, om mij te kloten, uit frustratie expres tegen een boom knalt. Wanneer gij, de dag van vandaag, nog maar naar een vrouw haar naftbak wijst hebt ge het al vlaggen.
...verstaat ge het?

JAKKE : Maar ik zie de vrouwen graag. Ik zou nooit een vrouw pijn kunnen of willen doen. Gewoon wat liefde, wat genegenheid, wat foefelen, wat kussen, ...

SWA : Wat seks..

JAKKE : Ja, maar alleen als zij het ook wilt. Die machopaljassen die in het nieuws komen omdat ze hun pollen niet van de vrouwen kunnen houden, die maken het voor

ons heel lastig om nog een serieuze vrouw aan de haak te slaan, laat staan om ze te houden. Hoe kunnen wij als jagers nog jagen als de prooi elke keer terugschiet?

SWA : En raak.

JAKKE : Ik zeg het u, dit is het begin van de ondergang van het mannelijk ras. Binnenkort lopen ze met ons over straat met een leiband aan gelijk een hond.

SWA : Hopelijk kunt gij schoon blaffen?

JAKKE : Weet gij dat ik laatst in een dancing een griet eerst mijne pas moest laten zien of ze wou niet met mij dansen. Dat zijn toch Russische toestanden?

SWA : Het was misschien een Russische.

JAKKE : Maar nee, van Borgerhout. (Molenbeek)

SWA : Ge hebt gelijk, daar zitten geen Russen. Dan zal het aan de klimaatsverandering liggen.

JAKKE : Waar gaat het in Godsnaam naartoe als wij mannen de watjes worden? Zeg mij wat kan ik als potente vent daartegen doen?

SWA : Een Harley Davidson kopen?... Bon, gedaan met de schaft, het is tijd.

JAKKE : Ik ga eerst nog eens naar 't klein kamerke. Eens zien of ik nog een drolleke kan leren zwemmen.

SWA : Trek het niet te lang want we moeten op het derde die poutrel nog steken en ik wil geen overuren maken. Ik wil zo rap mogelijk op mijne...

JAKKE : Kawasaki Ninja 400 zitten.

SWA : *(snuift en trekt aan zijn kruis.)* Gij weet het!

JAKKE : Tot subiet.

(Jakke gaat de ToiToi binnen. Toilet op rood. Swa af.)

SCÈNE 2 : René en Georgette.

(René en Georgette, een gepensioneerd koppel, komen op. Hij in maatpak, bril en hoedje op, Hij haakt in bij haar. Zij is stijlvol gekleed met blouse, vest, rok, hoedje en nylonkousen tot net onder de knie en schoenen met lage hak. Ze draagt een antieke maar chique handtas.)

GEORGETTE : Nee René, gij gaat dat doen.

RENE : Maar enfin sjoeke...

GEORGETTE : Weet gij wat een vakman kost?

RENE : Maar ik kan niet schilderen.

GEORGETTE : Iedere vent kan schilderen, gij wilt niet schilderen.

RENE : Dat is niet waar.

GEORGETTE : Zijt gij een vent of een lege mossel? Trouwens van mosselen gesproken die van gisterenavond hebben al ferm op mijn maag gelegen. Ik ben er zeker van dat er een slechte tussen zat. Kom we gaan daar efkes zitten....Wacht! *(neemt een grote doek uit haar handtas en een bus ontsmettingsstof. Ze spuit op de bank en begint een deel van de bank te kuisen.)*

RENE : Moet dat nu?

GEORGETTE : Ge weet nooit wie of wat hier op heeft gezeten of vieze dingen heeft gedaan... Voilà...nee daar niet. Ik heb maar tot hier gekuist. Daar moet gij zitten en ik hier.

(Ze zetten zich op de bank. Georgette steekt de doek en bus terug in haar tas.)

RENE : Ik zie dat toch niet goed komen. Allez, stel dat ik van de ladder val?

GEORGETTE : Ik ben er ook nog hé René.

RENE : Gaat gij helpen?

GEORGETTE : Wie gaat er anders uw ladder vasthouden?

RENE : Is dat alles?

GEORGETTE : En controleren.

RENE : En commanderen. Ik begrijp nog altijd niet waarom gij vroeger niet bij de belastingen zijt gaan werken. De staat zou ze nogal verdiend hebben.

GEORGETTE : Ik doe dat voor uw goed.

RENE : Dat zal wel. En wat als ik toch een accident heb, een heup breek of mijne nek?

GEORGETTE : Daar moet ge u geen zorgen over maken. We zijn goed verzekerd, ik kan voort.

RENE : Wat er ook gebeurt, ge weet dat ik niet naar de spoed of naar een ziekenhuis

gebracht wil worden. Ge hebt dat goed verstaan hé!

GEORGETTE : Ik vraag mij af in welke kleur we de slaapkamer gaan schilderen?

RENE : Zwart.

GEORGETTE : Het is geen kerkhof hé René.

RENE : Het is er pertang al jaren doodstil.

GEORGETTE : Ik dacht eerder aan beige of lichtgroen.

RENE : (*Binnensmonds*) Rood, dan valt het bloed niet op als ik u

GEORGETTE : Wat zegt ge?

RENE : Beige is heel schoon.

GEORGETTE : Ik denk dat er in de kelder nog beige verf staat. Met wat chance moeten we er geen bij kopen en hebben we meer geld over voor het feest.

RENE : Welk feest?

GEORGETTE : Ons familiefeest.

RENE : Voor welke gelegenheid?

GEORGETTE : We zijn dit jaar 35 jaar gelukkig getrouwd?

RENE : Gij wel.

GEORGETTE : Ge zijt dat toch niet vergeten!

RENE : Kon ik dat maar.

GEORGETTE : We gaan een groot feest geven in het kasteel van Brasschaat voor de hele familie, buren en vrienden.

RENE : K...kasteel van Brasschaat. Weet gij wat dat kost?

GEORGETTE : Gij?

RENE : Ja!

GEORGETTE : Wel dan weet ge waarom dat gij de slaapkamer gaat schilderen hé René.

RENE : Maar allez Georgette is dat er niet wat over, een kasteel....

GEORGETTE : Als we iets doen, doen we het goed. Ik wil geen affronten en achterbakse achterklap van de familie. Een vijfgangenmenu met alles erop en eraan, een orkestje en een dj voor in 't laat.

RENE : Is een mosselsouper niet goed genoeg?

GEORGETTE : Zwijg, die mosselen van gisteren wringen al genoeg.

RENE : Die willen vluchten en ze zijn niet de enige.

GEORGETTE : Wat bedoelt ge daar mee? Oh verdekke ziet ge het, oh mijn darmen. We

moeten naar huis, direct. Komaan recht.

(Ze staan recht, Georgette gaat direct terug zitten.)

Zit!

RENE : Wat is 't nu?

GEORGETTE : Als ik recht sta is het nog erger. Ik haal thuis niet.

RENE : Moet ik een emmer zoeken?

GEORGETTE : Ziet ge mij al op een vieze emmer zitten?

RENE : *(Aan de uitdrukking op zijn gezicht merk je dat hij dat inderdaad ziet.)* En er dan niet meer af geraken.

GEORGETTE : In plaats van mij uit te lachen doe iets.

RENE : Wat kan ik doen?

GEORGETTE : Ho het komt! Ik eet nooit nog mosselen, oh mijne buik.

RENE : *(tast in zijn zakken.)* Ik moet hier nog ergens van met oudjaar een kurken champagnestop hebben zit...

GEORGETTE : Stop! Oh...

RENE : Een stop ja, moet ge hem hebben?

GEORGETTE : Ho, ik sta op ontploffen.

RENE : Oei, best geen stop want als dat vuurwerk knalt....

GEORGETTE : René doe iets!

RENE : *(kijkt rond.)* Daar staat zo een Toitoi van de bouwvakkers.

(Toilet gaat op groen.)

GEORGETTE : Gij denkt toch niet dat ik met mijn blote billen op de bril van de bouwvakkers ga zitten?

RENE : Ze kunnen hun bril ook afzetten, maar dan zien ze uw schoon billen niet. Hihi.

GEORGETTE : Stop met zwansen. Bon, nood breekt wet. *(neemt uit haar handtas een paar plastic of rubberen handschoenen en trekt ze aan.)*

RENE : Is dat nodig?

GEORGETTE : Weet gij wel hoeveel bacteriën er op zo een bril zitten?

RENE : Ik heb ze nooit geteld.

GEORGETTE : Ik hoop dat ik nog tot daar geraak, houd mijn sacocche vast. Verdomme hé die rotmosselen, dat is allemaal uw schuld. *(staat met veel moeite recht.)*

RENE : Mijn?

GEORGETTE : Gij wou per se op restaurant mosselen gaan eten.

RENE : Ik heb toch niet gezegd dat gij er ook moest eten?

GEORGETTE : Was ik gisteren slimmer geweest, had ik er vandaag geen last van gehad. *(sukkelt naar de ToiToi.)*

RENE : Was ik 35 jaar geleden slimmer geweest had ik er vandaag ook geen last van gehad.

GEORGETTE : Oh mijne buik... *(Ze trekt haar billen samen en gaat heel stijf verder.)*

RENE : *(Sarcastisch)* Houdt uw sluitspier het nog sjoeke?

GEORGETTE : Zwijg! Oh het komt! Het komt!

RENE : Blijven ademen zo! *(ademt als een vrouw bij een bevalling)* Pfwwt! Pfwwt! Pfwwt! En push!

GEORGETTE : René verdomme! Ho...

(Georgette gaat binnen in de ToiToi. René legt zijn oor tegen de deur en klopt even.)

RENE : Is de baby er al, sjoeke?

(De deur wordt terug opengegoid, René krijgt de deur tegen zich en bevindt zich achter de deur uit het zicht van Georgette.)

GEORGETTE : René!

(René staat daar een beetje van slag, handen aan het hoofd. Georgette kijkt rond en ziet hem niet.)

(Harder) René! Waar is die nu? René, dove kwakkel!

RENE : Wat is 't?

GEORGETTE : Waarom verstopt gij u?

RENE : Ik verstop mij niet, gij hebt die deur tegen mijn...

GEORGETTE : Breng die papieren zakdoekskes eens en rap...

RENE : Waar zitten die?

GEORGETTE : In mijn sacoche natuurlijk, stommerik... Allez!

RENE : *(kijkt in de handtas en haalt er een plastic uit met zakdoekjes in.)* Deze?

GEORGETTE : Ja en spoed u wat of subiet is het te laat.

RENE : *(gaat op zijn duizend gemakjes naar het toilet.)* Is er geen wc-papier?

GEORGETTE : Die zijn om op de bril te leggen. Ik ben vies van deze toiletten wie weet wie heeft daar allemaal al op gezeten?

RENE : Vuil, vieze, smerige, vette bouwvallers met van die vuil, vieze bacteriën die...

GEORGETTE : Zwijg... en gaat dat niet wat rapper?

RENE : *(versnelt iets.)* Zoudt ge er niet beter met uw billen gaan boven hangen dan hebt ge deze zakdoekjes niet...

GEORGETTE : Eindelijk! *(graait het pakje uit zijn handen en slaat de deur voor zijn neus dicht. Toilet op rood.)*

RENE : ...nodig... Laat u maar eens goed gaan hé sjoeke! Pak uwe tijd... Pfft ik zou haar beter tiran noemen. Mij uitmaken voor een dove kwakkel, een stommerik, een lege mossel. Zij is zelf een mossel. *(zet zich terug op de bank handtas op zijn schoot.)* Waaraan heb ik dat in Godsnaam verdiend? Vijfendertig jaar gelukkig getrouwd noemt ze dat. Ze had voor het altaar nog maar juist ja gezegd of mijn schoonmoeder stond al voor ons deur. En nu een groot feest geven voor een familie van bemoeiallen en mijn eigen familie die niet durft komen omdat ze schrik hebben van die Gestapo. Georgette, de wolvin van de SS. *(Tot God)* Lieve Heer volgens mij hebt gij mij na onze trouw verlaten en mij in uwe outlet winkel bij de hopeloze gevallen gestoken. Maar ik zou u toch, voor ene keer, willen vragen of Gij voor mij nu eens niet zo een klein mirakeltje zou willen doen om mij terug gelukkig te maken? Alstublieft? *(zucht en staart voor zich uit, handtas op zijn schoot.)*

SCÈNE 3 : De joggers José, Charlotte en Marleen.

(De drie joggers, José (wat oudere), Charlotte (Jonger dan José) en Marleen komen al snelwandeland op, ze zijn moe. Ze stoppen aan de andere bank.)

MARLEEN + JOSE + CHARLOTTE : ...hop, hop, hop, hop...

JOSE : Pfwat Wacht, stop, efkes rusten! Amai ik ben helemaal buiten adem.

CHARLOTTE : Dag mijnheer.

RENE : Goedendag.

MARLEEN : Allez Sjosé, zijt gij nu al moe? Hoeveel kilometer hebben we gesnelwandeld?

JOSE : *(kijkt op haar sporthorloge.)* Volgens mijne 'TomTom Runner' hebben we nu exact 4 kilometer, 753 meter en 16 nee ... 17 centimeter gewandeld en dat in een tijdspanne van 59 minuten en 27 seconden op de kop. Moet ge nog weten hoeveel stappen we hebben gedaan?

CHARLOTTE : 23.765 op de kop.

JOSE : Dat is juist. Telt gij die of wat?

CHARLOTTE : Ja.

MARLEEN : Ik zou dat niet kunnen. Na 10 stappen was ik mijne tel al kwijt.

JOSE : Ons Charlotte is altijd al een wiskundig wonder geweest, ze heeft een geweldig goed geheugen hé zusje?

CHARLOTTE : Nee, een geweldige goede stappenteller. *(Laat stappenteller zien.)*

MARLEEN : Ik ga efkes zitten.

JOSE : Ik ook.

CHARLOTTE : Oei is het al zo laat? Mijn shift in de kliniek begint subiet. Ik moet er vandoor. Mannekes, tot de volgende.

MARLEEN : Overmorgen zelfde uur Sjalot?

CHARLOTTE : Komt in orde. Salu!

JOSE : Dag zusje.

(Charlotte af. Marleen neemt haar drinkbus die aan haar zij hangt, gaat zitten en drinkt.)